

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/37/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812200910
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812200910.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej O.F. H., narodenej XX.X.XXXX, naposledy bývajúcej v F., Z. XXXX/XX, zastúpenej opatrovníčkou M. M. Z., zamestnankyňou Okresného súdu Trebišov, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 952,47 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 23. augusta 2012, č.k. 12C 69/2012-84, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšiemu účastníkovi.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 19,11 €, ktorú je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Igorovi Šafrankovi v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) uznesením zo dňa 23.8.2012, č.k. 12C 69/2012-84 konanie vo veci zastavil. Uložil Daňovému úradu v Bratislave vrátiť žalobcovi sumu 50,37 € v lehote troch dní od doručenia právoplatného uznesenia. Nepriznal žalobcovi ani žalovanej náhradu trov konania. Uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 165,70 € v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (JUDr. Igora Šafranku - poznámka odvolacieho súdu).

Rozhodnutie o zastavení konania vo veci odôvodnil tým, že žalobca pred pojednávaním vzal žalobu v celom rozsahu späť, a preto súd podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie zastavil. Vrátenie súdneho poplatku zo žaloby (kráteného o 6,63 €) odôvodnil aplikáciou § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákona č. 71/1992 Zb.“).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. a zaviazal na ich náhradu žalobcu, ktorý späťvzatím žaloby zaviniel zastavenie konania vo veci. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal, lebo jej trovy konania nevznikli. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania v sume 165,70 €, ktoré pozostávali z odmeny za poskytnuté právne služby, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia zo dňa 20.2.2012 v sume 61,41 € (§ 11 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len „citovaná vyhláška“) za podanie odporu zo dňa 26.3.2012 v sume 61,41 € (§ 11 ods. 1 písm. b/ cit. vyhl.). Zároveň priznal aj „režijný paušál“ za dva úkony právnej služby v sume 7,63 € (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.). Pretože právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, priznal mu súd aj

20% DPH zo sumy 138,08 € vo výške 27,62 €. Spolu trovy prvostupňového konania boli reprezentované sumou 165,70 € (61,41€ x 2 + 7,63€ x 2 + 27,62€).

Proti výroku uznesenia o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť napadnuté uznesenie a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,12 € s DPH. V dôvodoch odvolania uviedol, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú účelne vynaloženými na uplatnenie alebo bránenie práva. Nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. V prejednávanej veci nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa, a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom a nie zo strany zvoleného právneho zástupcu združenia. Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, pričom podľa údajov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Ak sa združenie rozhodlo využiť pre zastupovanie pomoc advokáta, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V danom prípade zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia advokátom dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Poznamenal, že žalovanej bol podľa § 29 ods. 2 O.s.p. súdom ustanovený opatrovník a tento disponuje rovnakými oprávneniami ako účastník konania a patria mu všetky procesné prostriedky na zabezpečenie nevyhnutnej a účinnej ochrany práv a povinností neprítomného účastníka - žalovanej. Namietal aj tú okolnosť, že nie je zrejmé, akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom a vyjadrenie právneho zástupcu je zhodné s vyjadreniami v iných konaniach. K argumentácii vedľajšieho účastníka o aplikácii § 137 O.s.p. a Charty základných práv Európskej únie, ako aj rozhodnutia Súdného dvora Európskej únie žalobca uviedol, že vedľajší účastník v žalovanom konaní žalovanú nezastupuje. Uvedené ustanovenie § 137 O.s.p. priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osobe, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu a tým je podľa názoru žalobcu Centrum právnej pomoci.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení navrhol potvrdiť uznesenie v napadnutom výroku. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 40,03 €. Nesúhlasil s argumentáciou žalobcu v odvolaní a poukázal na to, že aplikácia § 150 od. 1 O.s.p. v danej veci je nenáležitá. Poukázal na ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. s tým, že je absurdné, ak žalobca ako účastník konania v zastúpení advokátom upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Poznamenal, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 9. júna 2010, sp.zn. 5 Cdo 71/2010. Do pozornosti dal aj najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár - prvý diel, druhé vydanie autorov Števcík/Ficová a kolektív, Beckovej edície komentovaných zákonov nakladateľstva CH Beck, str. 327-331. Žalobca zobral žalobcu späť až po vstupe vedľajšieho účastníka do konania a po podaní odporu vedľajšieho účastníka proti platobnému rozkazu, ktorý obsahuje aj vyjadrenie k žalobe. Účasť vedľajšieho účastníka v konaní je pre spotrebiteľa efektívna v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. Uviedol, že aj žalobca ako finančný gigant sa dáva zastupovať silnou advokátskou kanceláriou proti slabému spotrebiteľovi, ktorému vytyka to, že sa ho ujalo združenie, ktoré je na tento účel zriadené. Združeniu vytyka, že sa dalo zastupovať advokátom. Úloha združenia je pritom nezastupiteľná, keďže sociálne aj vedomostne slabý spotrebiteľ sa nevie sám brániť a na právneho zástupcu z radov advokátov nemá finančné prostriedky. Vedľajší účastník svojou činnosťou napĺňa vysoké ciele politiky Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľov a pri napĺňaní týchto cieľov je odkázaný na právne služby. Do pozornosti odvolacieho súdu dal rozsudok Súdného dvora Európskej únie vo veci C 279/09, ako aj novelizované ustanovenie § 137 O.s.p. Uviedol, že zákonná možnosť združenia čerpať finančné prostriedky na podporu svojej činnosti existuje, ale realita je úplne iná. Podpora štátu je skôr v iluzórnej rovine. Ministerstvo hospodárstva SR schválilo združeniu finančnú podporu vo výške 4.000 €, ale poukázaná bola podpora len vo výške 1.000 €. Cieľom združenia nie je „výroba“ trov konania, ale efekt pre spotrebiteľa. Trovy konania sú len logickým dôsledkom tohto

efektu. Za účelný úkon považoval aj prevzatie a prípravu zastúpenia, ktorý vedľajší účastník musel realizovať. Výsledkom tohto úkonu - prevzatia a prípravy zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, bol vstup vedľajšieho účastníka do konania. Až potom môže nasledovať oboznámenie sa so žalobou a s jej prílohami. Vo vyjadrení poukázal na početnú judikatúru krajských súdov, ktoré sa už s argumentáciou žalobcu, ktorou žiada, aby súdy náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznávali, vysporiadal.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) na základe podaného odvolania prejednal vec v medziach, v ktorých sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. (len ohľadom výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Žalobca podal odvolanie len čo do výroku o náhrade trov konania v prospech vedľajšieho účastníka v sume 165,70 €, ktorú je žalobca povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Igorovi Šafrankovi v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia. Právoplatnosť ostatných výrokov, t.j. o zastavení konania vo veci, o vrátení súdneho poplatku žalobcovi, ako aj o nepriznaní trov žalobcovi a žalovanej, odvolaním žalobcu nebola dotknutá (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho prieskumu zostal teda len výrok o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

V predmetnej veci bol Okresnému súdu Rožňava dňa 1. februára 2012 doručený návrh na vydanie platobného rozkazu na sumu 952,47 € s príslušenstvom. Okresný súd vydal dňa 3. februára 2012, č.k. 20 Rob 7/2012-22 platobný rozkaz, ktorým žalovanej uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 952,47 € s 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 741,15 € od 29.6.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v sume 57 € (súdny poplatok zo žaloby) a trovy právneho zastúpenia v sume 141,80 € alebo, aby v tej istej lehote podala odpor.

Platobný rozkaz bol zástupcovi žalobcu doručený dňa 8. februára 2012, ale žalovanej platobný rozkaz doručený nebol. Zo správy poštového doručovateľa (ktorá sa nachádza na č.l. 24 p.v. spisu) zo dňa 7. februára 2012 vysvitá, že adresát je neznámy.

Podaním zo dňa 2. marca 2012, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 6. marca 2012, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v zastúpení advokátom JUDr. Igorom Šafrankom oznámilo súdu, že podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vstupuje do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovanej O. H., a požiadal o doručenie žaloby a jej príloh, a navrhol priznať náhradu trov konania. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Igorovi Šafrankovi bol doručený návrh, ako aj platobný rozkaz dňa 13. marca 2012. Zástupcovi žalobcu bolo dňa 13. marca 2012 doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Okresnému súdu bol dňa 29. marca 2012 doručený odpor vedľajšieho účastníka z 26. marca 2012 proti platobnému rozkazu, v ktorom navrhol žalobu zamietnuť, lebo ak žalobca od zmluvy odstúpil, mohol žiadať od žalovanej len vydanie bezdôvodného obohatenia. Pretože v žalobe sa neuvádza, kedy došlo k odstúpeniu od zmluvy a ak sa tak stalo pred 1. februárom 2009, vzniesol námietku premičania práva. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov prvostupňového konania v sume 165,70 €.

Zástupcovi žalobcu bol dňa 4. apríla 2012 doručený odpor vedľajšieho účastníka zo dňa 26. marca 2012 proti platobnému rozkazu. Okresný súd pojednávania, ktoré boli nariadené na deň 19. júna 2012, 29. júna 2012 a 6. augusta 2012 odročil, lebo na pojednávania sa neustanovila žalovaná, ktorej pobyt nebol známy. Po prešetrení pobytu žalovanej okresný súd uznesením zo dňa 6. augusta 2012, č.k. 12C 169/2012-76 ustanovil žalovanej opatrovníka M.. M. Z., zamestnankyňu Okresného súdu Trebišov.

Podaním zo dňa 23. júla 2012, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 26. júla 2012, žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Žiadal vrátiť súdny poplatok zo žaloby a nepriznať vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

V predmetnej veci bolo preukázané, že žalobca vzal žalobu späť až po doručení písomného vyjadrenia vedľajšieho účastníka (odporu zo dňa 26. marca 2012), ktoré mu bolo doručené dňa 4. apríla 2012.

Vzhľadom na to, že vedľajší účastník vystupoval na strane žalovanej, a k zastaveniu konania došlo z dôvodu zavinenia žalobcu, lebo vzal žalobu späť v celom rozsahu, je žalobca povinný nahradiť trovy konania žalovanej. Pretože vedľajší účastník zdieľa osud účastníka na strane ktorého vystupuje, mal vedľajší účastník právo na náhradu trov konania.

Odvolačný súd skúmal, či trovy konania vyčíslené vedľajším účastníkom sú účelne vynaložené. Tropy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka), musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo ako v danom prípade procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Ako už bolo vyššie konštatované v písomnom vyjadrení vedľajšieho účastníka - v odpore proti platobnému rozkazu - ktorý bol doručený okresnému súdu dňa 29. marca 2012, vzniesol vedľajší účastník okrem iného aj námietku premlčania práva, ako aj ďalšie výhrady ohľadom uplatňovaného nároku. Vedľajší účastník vykonal v prospech žalovanej úkon (na strane ktorej vystupoval), ktorý bol účelný, lebo pod vplyvom tohto úkonu vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť. Za účelný úkon odvolací súd považuje nielen písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka (odpor proti platobnému rozkazu), ale aj prípravu a prevzatie zastúpenia.

Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vyvodiť z článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V podstate to znamená, že trovy právneho zastúpenia vo všeobecnosti treba považovať za účelne vynaložené trovy konania. Každý má právo na to, aby bol zastúpený advokátom. Tropy potrebné na účelne uplatňovanie alebo obranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok. Aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože mal plný úspech vo veci, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. To platí ako na trovy, ktoré boli označené ako nevyhnutné, tak aj na trovy právnej služby.

Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje uznesenie okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým boli priznané trovy prvostupňového konania v prospech vedľajšieho účastníka, odvolací súd uznesenie v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Účastníkmi odvolacieho konania boli žalobca a vedľajší účastník, lebo o právach a povinnostiach žalovanej sa v odvolacom konaní nerozhodovalo. Predmetom odvolacieho konania ako už bolo vyššie konštatované, boli iba trovy konania vedľajšieho účastníka.

V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, a preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia, t.j. za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu v sume 8,30 € (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „citovanej vyhlášky“) v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, t.j. vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny, lebo ide o vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej. Pri určení odmeny za úkon právnej služby odvolací súd vychádzal z tarifnej hodnoty - sumy 165,70 €, t.j. z výšky priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi, pretože tarifnou hodnotou veci v odvolacom konaní bola len výška týchto priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi. Zároveň odvolací súd priznal aj náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné v sume 7,63 € [(v takejto výške si túto náhradu uplatnil zástupca vedľajšieho účastníka v písomnom vyjadrení (- § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky)], a 20% DPH vo výške 3,18 €. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 19,11 € (8,30 € + 7,63 € + 3,18 €), ktorú je podľa § 149 ods. 1 O.s.p. žalobca povinný zaplatiť právemu

zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Igorovi Šafrankovi v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.